

SAVIESA DE SANT MAGÍ

Mn. Josep Me Montiu de Nuix,
Vicari parroquial de Cervera

Benvolguts:

En l'homilia d'aquest dia de preparació a la propera festa de Sant Magí, pensarem sobre algun aspecte de la vida del sant. Concretament avui reflexionaré sobre la *saviesa de sant Magí*.

L'home és troba en un món que sembla infinitament gran. També Pascal, potser de manera una mica poètica, parlava dels espais infinits. Mentre que ja Aristòtil (384-322 a. J. C.) deia que el cosmos era finit. Igualment el model d'univers que proposa la teoria de la relativitat d'Albert Einstein és també finit. En tot cas, l'home es troba davant d'un món immens, està com una gota d'aigua amagada dins d'un mar gegantí. Però, tot el cosmos cap dintre del seu enteniment, tot sencer és representable dins de la seva ànima. I això ja li dóna una superioritat sobre tot l'univers.

La ciència física més actual, d'aquest cosmos grandios ens en diu que té un començament i una mort. *Aquest immens gegant neix i mort com l'herba*. La mort del món és l'anomenada mort tèrmica de l'univers i el seu començament és anomenat temps inicial del cosmos. Amb

això els científics es pot dir que han arribat a un cim des d'on toquen el cel. Doncs si hi ha un moment en que l'univers comença a existir, aleshores és que abans no hi havia res de material. Ha d'existir doncs un Creador, que faci que es passi de no res a l'existència.

Així doncs les afirmacions dels físics d'ara arriben a conduir-nos a quelcom que ja coneixiem per la fe, que hi ha un Creador. Podem expressar-ho dient que quant els físics han arribat al cel s'han trobat que feia segles que allí hi estaven assentats els teòlegs. Podem també expressar-ho dient que *quant els científics de la física han tocat el cel feia ja segles que allí hi havia Sant Magí*. Tenim doncs que el sant gràcies a la seva fe en el Creador s'ha avançat molts segles al progrés de la ciència física.

Això és només un exemple puntual i molt concret de la saviesa del sant. Però significa també que la llum de la fe, la llum de Déu, va molt més enllà que l'enteniment de l'home. Que Déu sap més que els homes.

Els sants no envelleixen mai, sempre són actuals, perquè ens porten la llum de Déu. La saviesa del sant està en aquest veure tot des de la llum de Déu, creure allò que Déu li diu. El sant no és el Sol que il·lumina per si mateix tot l'univers, sinó aquell que així com la Lluna reflecteix la llum del Sol, així també el sant reflecteix la llum de Déu.

La saviesa està en conèixer a Déu. La saviesa i la llum del sant està també en viure segons Déu li demana. La saviesa no està només en tenir llum en l'enteniment, sinó també en viure com Déu vol. Així, *Sant Magí és doblement lluminós*, doncs té la llum de la fe i la llum de la seva vida. Sant Magí té saviesa en el seu coneixement i en la seva vida.

La lògica matemàtica de finals del segle XX, concretament la lògica algebraica abstracta, neix tota de lo que s'anomena l'operador conseqüència. El sant és també una persona que procura viure la fe de manera coherent, essent conseqüent amb lo que creu. També *Sant Magí va ésser lògic*, coherent, conseqüent,

no va trair a Crist sinó que li va ésser fidel, fins a donar la seva vida per Ell.

S'ha dit a vegades que en el segle XX ha estat molt important la tecnologia. Però, també avui i ara la saviesa superior que és el coneixement de lo més important i el ésser conseqüent amb lo important no deixar de tenir un gran interès per el moment actual. Isaac Newton deia que en tenia prou en mirar el cel per saber que existia Déu, *Sant Magí va viure aquesta realitat coneguda per Newton, va viure junt a Déu, unit a Déu*. Així doncs, és ben natural que tots els *devots i amics de Sant Magí* seguim recordant-lo ara com una llum que ens mostra el camí: *Crist és el camí, la veritat i la vida. Crist és la llum del món.*